Χορός.

Ἴτε πρὸς λιμένας, σκηνάς τε φίλαι,
τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι
μόχθων. Στερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑ-
βης τέλος.

πο. σὺ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ.
ἑκ. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
πο. θανοῦσα. τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται.
ἑκ. μορφῆς ἐπῳδὸν, ἢ τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
πο. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.
ἑκ. οὐδέν μέλει μοι, σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.
πο. καὶ σήν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
ἑκ. ἀπέπτυσ'. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν.
πο. κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.
ἑκ. μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε παῖς.
πο. κἀυτόν τε τοῦτον, πέλεκυν ἐξήρασ' ἄνω.
ἑκ. οὗτος, σὺ μαίνῃ, καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν;
πο. κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.
ἀγ. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν δμῶες ἐκποδὼν βίᾳ;
πο. ἀλγεῖς ἀκούων; Α. οὐκ ἐφέξετε στόμα;
πο. ἐγκλείετ', εἴρηται γάρ. Α. οὐχ ὅσον τάχος
νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ που,
ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;
Ἑκάβη, σὺ δ' ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροὺς
στείχουσα θάπτε, δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεὼν
σκηναῖς πελάζειν Τρῳάδες. καὶ γὰρ πνοὰς
πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ.
εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν. εὖ δὲ τὰν δόμοις
ἔχοντ' ἴδοιμεν, τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.

Χορός.

οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον.
ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς.
λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὤν.
τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν,
ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησι τόδε.
πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν, φύγω ψόγον;
» οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
» πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι καὶ τὰ μὴ φίλα.
πο. οἴ μοι, γυναικὸς, ὡς ἔοιχ' ἡσσώμενος
δούλης, ὑφέξω τοῖς κακίοσι δίκην.
αγ. οὔκουν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά.
πο. οἴμοι τέκνων τῶνδ', ὀμμάτων τ' ἐμῶν τάλας.
ἑκά. ἀλγεῖς; τί δέ με παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
πο. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ', ὦ πανοῦργε σύ;
ἑκά. οὐ γάρ με χαίρειν χρή, σε τιμωρουμένην;
πο. ἀλλ' οὐ τάχ' ἡνίκ' ἄν σε ποντία νοτίς.
ἑκά. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλλάδος;
πο. κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.
ἑκά. πρὸς τοῦ, βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων;
πο. αὐτὴ πρὸς ἱστὸν ναὸς ἀμβήσῃ ποδί.
ἑκά. ὑποπτέροις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
πο. κύων γενήσῃ, πύρσ' ἔχουσα δέργματα.
ἑκά. πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;
πο. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
ἑκά. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν, ὧν ἔχεις κακῶν;

τὸν χρυσόν, ὃν φῂς οὐ σὸν, ἀλλὰ τοῦδ᾽ ἔχειν,
δοῦναι φέροντα πενομένοις τε, καὶ χρόνον
πολὺν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις.
σὺ δ᾽ οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ᾽ ἐν δόμοις.
καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ᾽ ἐχρῆν τρέφειν,
σώσας τε τὸν ἐμὸν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος.
» Ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
» φίλοι, τὰ χρηστὰ δ᾽ αὔθ᾽ ἕκαστ᾽ ἔχει φίλους.
εἰ δ᾽ ἐσπάνιζες χρημάτων, ὁ δ᾽ εὐτύχει,
θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ᾽ οὑμὸς μέγας,
νῦν δ᾽ οὔτ᾽ ἐκεῖνον ἄνδρ᾽ ἔχεις σαυτῷ φίλον,
χρυσοῦ τ᾽ ὄνησις οἴχεται· παῖδές τε σοὶ,
αὐτός τε πράσσεις ὧδε, σοὶ δ᾽ ἐγὼ λέγω
Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ᾽ ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ.
οὔτ᾽ εὐσεβῆ γὰρ, οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον.
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν,
τοιοῦτον ὄντα. δεσπότας δ᾽ οὐ λοιδορῶ.
χο. φεῦ, φεῦ. βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
» Χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ᾽ ἀεὶ λόγων.
ἀγα. Ἀχθεινὰ μέν μοι τἀλλότρια κρίνειν κακὰ,
» Ὅμως δ᾽ ἀνάγκη. καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
» Πρᾶγμ᾽ ἐς χέρας λαβόντ᾽ ἀπώσασθαι τόδε.
ἐμοὶ δ᾽ ἵν᾽ εἰδῇς, οὔτ᾽ ἐμὴν δοκεῖς χάριν,
οὔτ᾽

51 Κακῶς δ' ἀπόλοιντο, κοὔτις ἐξήλιξέ πω.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν, ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει.
πρὸς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι.
πῶς φῂς, Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν
Ἀγαμέμνονός θ' ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν;
ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔ ποτ' ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησι γένος,
οὔτ' ἂν δύναιτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινα,
ἢ συγγενὴς ὢν; ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
ὁ χρυσὸς, εἰ βούλοιο τἀληθῆ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.
ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο, πῶς ὅτ' εὐτύχει
Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν,
ἔζη τε Πρίαμος, Ἕκτορός τ' ἤνθει δόρυ,
τί δ' οὐ τότ', εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα, κἀν δόμοις ἔχων,
ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;
ἀλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει,
καπνῷ δ' ἐσήμαιν' ἄστυ πολεμίων ὕπο,
ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν.
πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον, ὡς φανῇ κακός.
χρῆν σ' εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσι φίλος,

τὸν

ἐξηργάσαντο δείν'. ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων
πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
κεντοῦσιν, αἱμάσσουσιν. εἶτ' ἀνὰ στέγας
φυγάδες ἔβησαν. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
θὴρ ὥς, διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας,
ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
βάλλων, ἀράσσων. τοιάδε σπεύδων χάριν
πέπονθα τὴν σήν, πολέμιόν τε σὸν κτανὼν
Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους.
εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκε κακῶς,
ἢ νῦν λέγων ἐστί τις, ἢ μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω.
» Γένος γὰρ οὔτε πόντος, οὔτε γῆ τρέφει
» Τοιόνδ'. ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχὼν, ἐπίσταται.
Χο. μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς
τὸ θῆλυ συνθεὶς ὧδε πᾶν μέμψῃ γένος.
» πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἰσ' ἐπίφθονοι,
» αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.
Ἑκά. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
» Τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον.
» Ἀλλ' εἴτε χρηστ' ἔδρασε, χρηστ' ἔδει λέγειν.
» Εἴτ' αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαθρούς,
» Καὶ μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτέ.
» Σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες.
» Ἀλλ' οὐ δύναιντ' ἂν διὰ τέλους εἶναι σοφοί.

Κακῶς

Τρώων, ἐν ᾗπερ νῦν ἄναξ ἐκάμνομεν.
Εκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
δόλῳ με τοιῷδ᾽ ἦγαγ᾽, ὡς κεκρυμμένας
θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ὑπ᾽ Ἰλίῳ
χρυσοῦ. μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ᾽ εἰσάγει
δόμους, ἵν᾽ ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
ἵζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ.
πολλαὶ δὲ χειρός. αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
αἱ δ᾽ ἔνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ Τρώων κόραι
θάκουν, ἔχουσαι κερκίδ᾽ Ηδωνῆς χερός.
ἤνουν θ᾽ ὑπ᾽ αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους.
ἄλλαι δὲ κάμακα θρηϊκίαν θεώμεναι,
γυμνόν μ᾽ ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος.
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι,
τέκν᾽ ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
γένοιντο, διαδοχαῖσιν ἀμείβουσαι χεροῖν.
κᾆτ᾽ ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων
εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν᾽ ἐκ πέπλων ποθὲν.
κεντοῦσι παῖδας, αἱ δὲ πολεμίων δίκην
ξυναρπάσασαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας.
καὶ κῶλα. παισὶ δ᾽ ἀρκέσαι χρῄζων ἐμοῖς,
εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμόν,
κόμης κατεῖχον. εἰ δὲ κινοίην χέρας,
πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἤνυον τάλας.
τὸ λοίσθιον δὲ πῆμα, πήματος πλέον,

πο. Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
ἀπώλεσ'. οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.
ἀγα. τί φής; σὺ τοὔργον εἴργασαι τόδ', ὡς λέγει;
σὺ τόλμαν Ἑκάβη τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;
πο. ὤ μοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
σήμηνον. εἰπὲ ποῦ σθ'. ἵν' ἁρπάσας χεροῖν
διασπάσωμαι, καὶ καθαιμάξω χρόα.
ἀγα. οὗτος, τί πάσχεις;
πο. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα.
ἀγα. ἴσχ'. ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον,
λέγ' ὡς ἀκούσας σοῦ τε, τῆσδέ τ' ἐν μέρει,
κρίνω δικαίως ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
πο. λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὕποπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλώσεως.
τοῦτον κατέκτειν'. ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν,
ἄκουσον, ὡς εὖ, καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.
ἔδεισα μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀθροίσῃ, καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν.
γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν στόλον.
κἄπειτα Θρήκης πεδία τρίβοιεν τάδε,
λεηλατοῦντες. γείτοσι δ' εἴη κακὸν

Τρώ-

κλύει τις, ἢ οὐδεὶς ἀρκέσει; τί μέλλετε,
γυναικῶν ὤλεσάν με,
γυναικῶν αἰχμαλωτίδες.
δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
ὤ μοι ἐμᾶς λώβας.
ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;
αἰθέρ᾽ ἀμπτάμενος οὐράνιον;
ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον, ὠρίων
ἢ σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας
ἀφίησιν ὄσσων αὐγάς;
ἢ τὸν ἐς ἀΐδα μελανοχρῶτα
πορθμὸν ἀΐξω τάλας;
χο. Σύγγνωσθ᾽ ὅταν τις κρείσσον᾽ ἢ φέρειν, κακὰ
„ Πάθη, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς.
αγα. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον. οὐ γὰρ ἥσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ᾽ ἀνὰ στρατὸν
ἠχὼ διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ φρυγῶν
πύργους πεσόντας ἴσμεν Ἑλλάνων δορί,
φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.
πο. ὦ φίλτατ᾽, ᾐσθόμην γὰρ Ἀγάμεμνον σέθεν
φωνῆς ἀκούσας. εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν,
αγα. ἔα, Πολυμῆστορ ὦ δύστηνε, τίς σ᾽ ἀπώλεσε;
τίς ὄμμ᾽ ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας;
παῖδάς τε τούσδ᾽ ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἦν ἄρα.

ἆ, ἆ. σίγα. σίγα. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνο-
τάνδε γυναικῶν (μαι
πᾷ πόδ' ἐπαΐξας, σαρκῶν ὀστέων-
τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
τιθέμενος, ἀρνύμενος λώβαν,
λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ἰὼ τάλας.
ποῖ, πᾷ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπὼν
Βάκχαις ᾅδου διαμοιρᾶσαι,
σφακτὰν κυσί τε φονίαν
δαῖτ' ἀνήμερον, οὐρείαν τ' ἐκβολάν;
πᾷ στῶ; πᾷ κάμψω; πᾷ βῶ;
ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι
λινόκροκον φᾶρος στέλλων.
ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς
τέκνων ἐμῶν φύλαξ,
ὀλέθριον κοίταν;
χο. ὦ τλῆμον, ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά.
„ Δράσαντι δ' αἰσχρὰ, δεινὰ τ' ἀπιτίμια.
„ Δαίμων δέδωκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
πο. αἶ αἶ, ἰὼ Θρήκης
λογχοφόρον, ἔνοπλον,
εὔιππον Ἀρεϊκάτοχον γένος.
ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεῖδαι.
βοὰν βοὰν ἀϋτῶ, βοάν.
ἴτε ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.

κλύει

Ἑκάβη παρεῖναι, Τρῳάσι τε συμμάχους;
ἑκά. ἄρασσε, φείδου μηδέν, ἐκβάλλων πύλας.
οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις.
οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτειν' ἐγώ.
ἡμι. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῆκα, καὶ κρατεῖς ξένου,
δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷά περ λέγεις;
ἑκά. ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
τυφλὸν, τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί.
παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὓς ἔκτειν' ἐγὼ,
σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσι. δίκην δέ μοι
δέδωκε, χωρεῖ δ' ὡς ὁρᾶς ὅδ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, κἀποστήσομαι
θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ.
πο. ὤ μοι ἐγὼ. πᾷ βῶ, πᾷ στῶ; πᾷ κέλσω;
τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος, ποίαν
ἢ ταύταν, ἢ τήνδ' ἐξαλλάξω;
τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρῄζων
Ἰλιάδας, αἵ με διώλεσαν.
τάλαιναι, τάλαιναι κόραι φρυγῶν.
ἰὼ ἰὼ κατάρατοι, ποῖ καί με φυγᾷ
πτώσσουσι μυχῶν;
εἴθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσαιο ἀκέσαιο, τυφλὸν ἅλιε
φέγγος ἀπαλλάξας.

πο. ποῦ δ᾽ αἵδ᾽ Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπλυχαί;
ἑκά. ἴδια γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
πο. τἄνδον δὲ πιστὰ, κἀρσένων ἐρημία;
ἑκά. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ᾽ ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ᾽ ἕρπ᾽ ἐς οἴκους. καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ᾽ ἐκ Τροίας πόδα.
ὡς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ, στείχῃς πάλιν
ξὺν παισὶν, οὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.
χο. οὔπω δέδωκας, ἀλλ᾽ ἴσως δώσεις δίκην.
ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν
λέχριος, ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
›› ἀμέρσας βίοτον. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον
›› Δίκα, καὶ θεοῖς οὐ ξυμπίτνει,
›› Ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
ψεύσει σ᾽ ὁδοῦ τῆσδ᾽ ἐλπὶς, ἥ σ᾽ ἐπήγαγεν
θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν. ἰὼ τάλας.
ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.
πο. ὤμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.
ἡμι. ἠκούσατ᾽ ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἰμωγὴν φίλαι;
πο. ὤμοι μάλ᾽ αὖθις τέκνα δυστήνου σφαγῆς.
ἡμι. φίλαι, πέπρακται καίν᾽ ἔσω δόμων κακά.
πο. ἀλλ᾽ οὔτι με φύγητε λαιψηρῷ ποδί.
βάλλων γὰρ, οἴκων τῶνδ᾽ ἀναρρήξω μυχούς.
ἡμι. ἰδοὺ βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος.
βούλεσθ᾽ ἐπεσπέσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ,

ἐκά. ὦ φίλτατ', ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις.
πο. τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
ἐκά, εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί μου;
πο. καὶ δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν.
ἐκά. χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
πο. σῶς. ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
ἐκά. σῶσον νῦν αὐτὸν, μηδ' ἔρα τῶν πλησίον.
πο. ἥκιστ'. ὀναίμην τοῦ παρόντος ὦ γύναι.
ἐκά. οἶσθ' οὖν ἃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶ θέλω;
πο. οὐκ οἶδα, τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.
ἐκά ἔστω φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ.
πο. τί χρῆμ' ὃ κἀμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών;
ἐκά. χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
πο. ταῦτ' ἔσθ' ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;
ἐκά. μάλιστα, διὰ σοῦ γ'. εἶ γὰρ εὐσεβὴς ἀνήρ.
πο. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;
ἐκά. ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τούσδ' εἰδέναι.
πο. καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον.
ἐκά. οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;
πο. ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
ἐκά. μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
πο. ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;
ἐκά. σῶσαί σε χρήμαθ', οἷς συνεξῆλθον, θέλω.
πο. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις;
ἐκά. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.

ἤδη πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι,
εἰς ταὐτὸν ἥδε συμπίτνει δμωῒς σέθεν,
λέγουσα μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην.
ἑκά. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον
Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς,
ὅτῳ γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦσ', αἰδώς μ' ἔχει
ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ', ἵν' εἰμὶ νῦν,
κοὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις.
ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν.
» Πολυμῆστορ. ἄλλως δ', αἴτιόν τι καὶ νόμος,
» Γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.
πο. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ;
τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
ἑκά. ἴδιον ἐμαυτῆς δή τι πρὸς σε βούλομαι,
καὶ παῖδας εἰπεῖν σοῖς. ὀπάονας δέ μοι
χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων.
πο. χωρεῖτ'. ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ' ἐρημία.
φίλη μὲν ἡμῖν εἶ σύ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε
στράτευμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρή.
» Τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ πράσσουσιν εὖ
» φίλοις ἐπαρκεῖν. ὡς ἕτοιμός εἰμ' ἐγώ.
ἑκά. πρῶτον μὲν εἰπὲ, παῖδ', ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πολύδωρον, ἔκ τε πατρὸς, ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ. τὰ δ' ἄλλα δεύτερον σ' ἐρήσομαι.
πο. μάλιστα, τοὐκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.

ἑκά.

καί μ' ἀπὸ γᾶς ὤλεσεν Ἰλιάδος.
τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει,
τὰν τοῖν Διοσκούροιν Ἑλέναν κάσιν,
ἰδαῖόν τε βούταν
Αἰνόπαριν κατάρᾳ διδοῦσ', ἐπεί με
γᾶς ἐκ πατρῴας ἀπώλεσεν.
ἐξῴκισέ τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος,
ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς.
ἃν μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.

ΔΡΑΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Πολυμήστωρ. Ἑκάβη. Χορός.
Ἀγαμέμνων.

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ
Ἑκάβη, δακρύω σ' εἰσορῶν, πόλιν τε σήν.
τήν τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.
›› φεῦ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν, οὔτ' εὐδοξία.
›› οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα, μὴ πράξειν κακῶς.
›› φύρουσι δ' αὐθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,
›› ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
›› σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κα-
σὺ δ' εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας, κῶν;
σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις
ἀπών, ὅτ' ἦλθες δεῦρ'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην

ἐπ' ὄσσοις κίδναται.
μολπᾶν δ' ἄπο, καὶ χαροποιῶν
θυσιῶν καταπαύσας
πόσις, ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ,
ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβαῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις
μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν,
χρυσέων ἐνόπτρων
λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγάς,
ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἂν εὐνάν.
ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν.
κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας
τόδ', ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ
πότε τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν
πέρσαντες, ἥξετ' ἂν οἴκους;
λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος
λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
σεμνὰν προσίζουσ',
οὐκ ἤνυσ' Ἄρτεμιν ἁ τλάμων.
ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν
τὸν ἐμὸν, ἅλιον ἐπὶ πέλαγος,
πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ
νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,

καί

λέξον· καλεῖ σ' ἄνασσα δή ποτ' Ἰλίου,
Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ 'κείνης χρέος,
καὶ παῖδας. ὡς δεῖ. καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους,
σοῦ ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες Ἀγάμεμνον τάφον,
ὡς τώδ' ἀδελφὼ πλησίον μιᾷ φλογὶ
δισσὴ μερίμνα μητρὶ κρυφθῆτον χθονί.
ἀγα. ἔσται τάδ' οὕτω. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν.
νῦν δ', οὐ γὰρ ἵησ' οὐρίας πνοὰς θεὸς,
μένειν ἀνάγκη, πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον.
» γένοιτο δ' εὖ πως. Πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
» Ἰδίᾳ θ' ἑκάστῳ, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
» Κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν,

Χορός.

σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς,
τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ.
τοίονδ' Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε καλύπτει,
δορὶ δὴ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
πύργων, κατὰ δ' αἰθάλου
καπνοῦ, κηλῖδ' οἰκτροτάτα κέχρωσαι.
τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω
μεσονύκτιος, ὠλλύμαν,
ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς

ἐπ'

,, ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεως, ἢ νόμων γραφαὶ
,, εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς, τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
ἐγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.
σύνισθι μὲν γάρ, ἤν τι βουλεύσω κακὸν
τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι. συνδράσῃς δὲ μή.
ἢν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος, ἢ 'πικουρία,
πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἷα πείσεται,
φανῇ τις, εἶργε, μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
τὰ δ' ἄλλα θάρσει, πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
ἀγα. Πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ
λαβοῦσα γραίᾳ, φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ 'πικουρίᾳ τινί;
τίς σοι ξυνέσται χείρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;
ἑκά. στέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳάδων ὄχλον.
ἀγα. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;
ἑκά. σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.
ἀγα. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;
ἑκά. Δεινὸν τὸ πλῆθος, σὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
ἀγα. δεινόν, τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος.
ἑκά. τί δ' οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα,
καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν;
ἀλλ' ὡς γενέσθω, τόνδ' ἐμοὶ μεθὲς λόγον.
πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
γυναῖκα. καὶ σὺ Θρῃκὶ πλαθεῖσα ξένῳ
λέξον.

ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησι φάος,
πιθοῦ, παράσχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
τιμωρὸν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν. ἀλλ' ὅμως
» Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
» καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.
Χο. δεινόν γε θνητοῖς, ὡς ἅπαντα συμπίτνει,
» Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν.
» Φίλους τιθέντες τούς γε πολεμιωτάτους,
» ἐχθροὺς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.
Αγα. ἐγώ σε καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν
Ἑκάβη δι' οἴκτου, χεῖρά θ' ἱκεσίαν ἔχω,
καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὕνεκ' ἀνόσιον ξένον,
καὶ τοῦ δικαίου, τήνδέ σοι δοῦναι δίκην.
εἴ πως φανείη γ' ὥστέ σοι καλῶς ἔχειν,
στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν,
Θρῄκης ἄνακτι τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
ἔστι γὰρ ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι.
τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλον ἡγεῖται στρατὸς,
τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν. εἰ δέ σοι φίλος
ὅδ' ἐστὶ, χωρὶς τοῦτο, κοὐ κοινὸν στρατῷ.
πρὸς ταῦτα φρόντιζ' ὡς θέλοντα μέν μ' ἔχεις
σοὶ ξυμπονῆσαι, καὶ ταχὺν προσαρκέσαι.
βραδὺν δ', Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.
Ἑκά. φεῦ, οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος.
» ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης,

ἢ πλῆ-

›› Πειθὼ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,
›› Οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν,
›› μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἵν᾽ ἦ ποτε,
›› πείθειν ἅ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ᾽ ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ᾽ ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες οὐκέτ᾽ εἰσί μοι.
αὐτὴ δ᾽ ἐπ᾽ αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι.
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ᾽ ὑπερθρώσκονθ᾽ ὁρῶ.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν. ἀλλ᾽ ὅμως εἰρήσεται.
πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται,
ἡ φοιβὰς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ᾽ εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τίν᾽ ἕξει παῖς ἐμή; κείνης δ᾽ ἐγώ;
›› Ἐκ τοῦ σκότους γὰρ, νυκτέρων τ᾽ ἀσπασμάτων,
›› Φίλτρων ὁμοῦ τε, τοῖς βροτοῖς πλείστη χάρις.
ἄκουε δὴ νῦν. τὸν θανόντα τόνδ᾽ ὁρᾷς;
τοῦτον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεστὴν σέθεν,
δράσεις, ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι,
εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι,
καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
ἢ Δαιδάλου τέχναισιν, ἢ θεῶν τινος,
ὡς πάνθ᾽ ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γουνάτων,
κλαίοντ᾽ ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους.

ὃς οὔτε σοῦ γῆς νέρθεν, οὔτε σοῦ ἄνω
δείσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
ξενίας τ' ἀριθμῷ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων.
τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,
ἔκτεινε. τύμβου δ' εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως,
» Ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι, χ' ὠκείνων κρατῶν
» νόμος. Νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα,
» Καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι.
» Ὃς εἰς σ' ἀνελθὼν, ἢ διαφθαρήσεται,
» Καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες ξένους
» κτείνουσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσι φέρειν.
» οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος, αἰδέσθητί με.
οἴκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεὶς
ἰδού με, κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.
τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν.
εὔπαις ποτ' οὖσα, νῦν δὲ γραῦς, ἄπαις θ' ἅμα,
ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν, ὦ τάλαιν' ἐγώ.
» Τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα
» Μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα, καὶ ματεύομεν,

ἑκά. ἀνώνητόν γ' ὡς ἔοικε τόνδ', ὃν εἰσορᾷς.
ἀγα. ποῦ δ' ὢν ἐτύγχαν' ἡνίκ' ὤλλυτο πόλις;
ἑκά. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν, ὀῤῥωδῶν θανεῖν.
ἀγα. ποῖ, τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
ἑκά. εἰς τήνδε χώραν, οὗπερ εὑρέθη θανών.
ἀγα. πρὸς ἄνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστορα χθονός;
ἑκά. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
ἀγα. θνήσκει ἢ πρὸς οὗ, καὶ τίνος πότμου τυχών;
ἑκά. τίνος γ' ὑπ' ἄλλου; Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος.
ἀγα. ὦ τλῆμον ἦπου χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;
ἑκά. τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
ἀγα. εὗρες δὲ ποῦ νιν; ἢ τίς ἤνεγκε νεκρόν;
ἑκά. ἥδ' ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἀγα. τοῦτον ματεύουσ', ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;
ἑκά. λούτρ' ᾤχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ.
ἀγα. κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
ἑκά. θαλασσόπλαγκτόν γ' ὧδε διατεμὼν χρόα.
ἀγα. ὦ σχετλία σὺ, τῶν ἀμετρήτων πόνων.
ἑκά. ὄλωλα, κοὐδὲν λοιπὸν Ἀγάμεμνον κακῶν.
ἀγα. φεῦ, φεῦ. τίς οὕτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή;
ἑκά. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
ἀλλ' ὧν περ οὕνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
στέργοιμ' ἄν. εἰ δὲ τοὔμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου,

ὃς οὐ-

ἑκά. ἀλλ' εἴ με δέξῃ πολεμίαν θ' ἡγούμενος,
　γονάτων ἀπώσαιτ' ἄλγος ἂν προσθείμεθα.
ἀγα. οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων,
　ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
ἑκά. ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
　μᾶλλον φρένας, τοῦδ' ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
ἀγα. εἴ τοι με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
　ἐς ταυτὸν ἥκεις, καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
ἑκά. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ,
　τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέφω τάδε;
„ Τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχω, κἂν μὴ τύχω.
　Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων,
　καὶ σοῦ γενείου, δεξιᾶς τ' εὐδαίμονος.
ἀγα. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
　αἰῶνα θέσθαι; ῥᾴδιον γάρ ἐστί σοι,
ἑκά. οὐ δῆτα. τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη,
„ Αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
ἀγα. καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς;
ἑκά. οὐδέν τι τούτων, ὧν σὺ δοξάζεις ἄναξ.
　ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', οὗ καταστάζω δάκρυ;
ἀγα. ὁρῶ. τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ἑκά. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον, κἄφερον ζώνης ὕπο.
ἀγα. ἔστι δὲ τίς σῶν οὗτος, ὦ τλῆμον, τέκνων;
ἑκά. οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
ἀγα. ἦ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες, ἢ κείνους, γύναι;

χο. ὤ μοι. τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανών;
ἑκά. ἄρρητ᾽, ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
οὐχ᾽ ὅσιά τ᾽, οὐδ᾽ ἀνεκτά. ποῦ δίκα ξένων;
ἰὼ κατάρατ᾽ ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω,
χρόα, σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ
μέλεα τοῦδε παιδὸς, οὐδ᾽ ᾤκτισω.
χο. ὦ τλῆμον, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
δαίμων ἔθηκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
ἀλλ᾽, εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας
Ἀγαμέμνονος, τοὐνθένδε σιγῶμεν φίλαι.
ἀγα. Ἑκάβη, τί μέλλεις παῖδα τὴν κρύπτειν τάφῳ
ἐλθοῦσ᾽, ἐφ᾽ οἷσπερ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν᾽ Ἀργείων κόρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν, οὐδὲ ψαύομεν.
σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἥκω δ᾽ ἀποστελῶν σε. τἀκεῖθεν γὰρ εὖ
πεπραγμέν᾽ ἐστὶν, εἴ τι τῶνδ᾽ ἐστὶ καλῶς.
ἔα, τίν᾽ ἄνδρα τόνδ᾽ ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ
θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργείων πέπλοι
δέμας περιπτύσσοντες, ἀγγέλλουσί μοι.
ἑκά. δύστην᾽, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω, λέγουσά σε
Ἑκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τοῦδ᾽, ἢ φέρω σιγῇ κακά;
ἀγα. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν,
ὀδύρῃ, τὸ πραχθὲν δ᾽ οὐ λέγεις; τίς ἔσθ᾽ ὅδε;

ἑκά.

βακχείων, ἐξ ἀλάστορος
ἀρτιμαθὴς κακῶν.
θερ. ἔγνως γὰρ ἄτην παιδὸς, ὦ δύστηνε, σοῦ;
ἑκά. ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ δέρκομαι.
ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ, κακῶν κυρεῖ.
οὐδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀστένακτος
ἁμέρα μ' ἐπισχήσει.
χο. δειν' ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.
ἑκά. ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας
ματρὸς, τίνι μόρῳ θνήσκεις;
τίνι πότμῳ κεῖσαι;
πρὸς τίνος ἀνθρώπων;
θερ. οὐκ οἶδ'. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
ἑκά. ἔκβλητον, ἢ πέσημα φονίου δορός;
θερ. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ
πόντου, νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
ἑκά. ὤ μοι. αἲ, αἲ,
ἔμαθον ἐνύπνιον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν
ὄψιν. οὔ με παρέβα φάσμα
μελανόπτερον, ἃν ἐσεῖδον
ἀμφί σ' ὦ τέκνον. οὐκέ-
τ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.
χο. τίς γάρ νιν ἔκταν', οἶσθ' ὀνειρόφρων, φράσαι;
ἑκά. ἐμὸς ξένος θρήκιος ἱππότας,
ἵν' ὁ γέρων πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας.

κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.
Χο. τί δ᾽; ὦ τάλαινα, σῆς κακογλώσσου βοῆς,
ὡς οὔποθ᾽ εὕδει λυπρά σου κηρύγματα;
Θερ. Ἑκάβη φέρω τόδ᾽ ἄλγος. ἐν κακοῖσι δὲ
" Οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
Χο. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο
ἥδ᾽, εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
Θερ. ὦ παντάλαινα, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω,
δέσποιν᾽ ὄλωλας, κοὐκέτ᾽ εἶ βλέπουσα φῶς,
ἄπαις, ἄνανδρος, ἄπολις, ἐξεφθαρμένη.
Ἑκά. οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσι δ᾽ ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί; νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κομίζουσ᾽, ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
Θερ. ἥδ᾽ οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται.
Ἑκά. οἲ ἐγὼ τάλαινα, μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
τῆς θεσπιῳδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
Θερ. ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ᾽ οὐ στένεις
τόνδ᾽. ἀλλ᾽ ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα, καὶ παρ᾽ ἐλπίδας.
Ἑκα. οἴμοι. βλέπω δὴ παῖδ᾽ ἐμὸν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ὅν μοι Θρὴξ ἔσωζ᾽ οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ᾽ εἰμὶ δή.
ὦ τέκνον, τέκνον, αἲ, αἲ, κατάρχομαι νόμων

βακ-

ἔταμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν καλ-
λίσταν ὁ χρυσοφαὴς
ἅλιος αὐγάζει. πόνοι γὰρ, καὶ πόνων
ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας
κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ
ὀλέθριον ἔμολε. συμφορά τ' ἀπ' ἄλλων.
ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἴδᾳ
κρίνει τρισσὰς μακάρων
παῖδας ἀνὴρ βούτας
ἐπὶ δορὶ, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμῶν
μελάθρων λώβᾳ
στένει δὲ καί τις ἀμφὶ τὸν
εὔρροον Εὐρώταν,
λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα.
πολιόν τ' ἐπὶ κρᾶτα μήτηρ,
τέκνων θανόντων, τίθεται
χέρα, δρύπτεταί τε παρειὰν,
δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς.

ΔΡΑΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Θεράπαινα. Ἑκάβη. Ἀγαμέμνων. Χορός.

Θερ. Γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα, καὶ θῆλυν σποράν

σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαία λάτρι,
βάψασ', ἔνεγκε δεῦρο, ποντίας ἁλὸς,
ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν,
νύμφην τ' ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον,
λούσω. προθῶμαί θ' ὡς μὲν ἀξία, πόθεν;
οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δ' ἔχω. τί γὰρ πάθω;
κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
αἵ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
λαθοῦσ', ἔχει τι κλέμμα τῶν αὑτῆς δόμων.
ὦ σχήματ' οἴκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖστ' ἔχων, κάλλιστ' εὐτεκνώτατε
Πρίαμε, γεραιά τ' ἥδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φρονήματος
τοῦ πρὶν στερέντες; εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα;
ὁ μέν τις ἡμῶν, πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὁ δ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.
›› τὰ δ' οὐδέν· ἄλλως φροντίδων βουλεύματα,
›› Γλώσσης τε κόμποι. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος,
›› Ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

Χορός.

ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν,
ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι,
Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν

ἐτά-

πόλει τε τῇ μῇ. θεῶν ἀναγκαῖον τάδε.
ΕΚΑ. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ,τι βλέψω κακῶν,
πολλῶν παρόντων. ἢν γὰρ ἅψωμαί τινος,
τόδ' οὐκ ἐᾷ με. παρακαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη, διάδοχος κακῶν κακοῖς.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος,
οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός.
τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι
» γενναῖος. οὔκουν δεινὸν εἰ γῆ μὲν κακὴ
» τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν, εὖ στάχυν φέρει,
» χρηστὴ δ' ἁμαρτοῦσ', ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν,
» κακὸν δίδωσι καρπόν; ἀνθρώποις δ' ἀεί,
» ὁ μὲν πονηρὸς, οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός.
» ὁ δ' ἐσθλὸς, ἐσθλός. οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο
» φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' ἀεί.
» ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί;
» ἔχει γέ τοι τι καὶ τὸ τραφῆναι καλῶς,
» δίδαξιν ἐσθλοῦ. τοῦτο δ' ἤν τις εὖ μάθοι,
» οἶδε τό γ' αἰσχρὸν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην.
σὺ δ' ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μου μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον
» τῆς παιδός. ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι
» ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτική τ' ἀναρχία,
» κρείσσων πυρός. κακὸς δ' ὁ μή τι δρῶν κακόν.

ἔρρηξε λαγόνος ἐς μέσον παρ' ὀμφαλόν.
μαστούς τ' ἔδειξε, στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος
κάλλιστα. καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.
Ἰδοὺ, τόδ' εἰ μὲν στέρνον ὦ νεανία
παίειν προθυμῇ, παῖσον. εἰ δ' αὐχένα
χρῄζεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε.
ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἴκτῳ κόρης,
τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς.
κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ', ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
κρύπτειν θ' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεών.
ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον,
ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν
φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δὲ πληροῦσι πυρὰν
κορμοὺς φέροντες πευκίνους. ὁ δ' οὐ φέρων,
πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουε κακά.
ἕστηκας ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
οὐκ εἶ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ,
ψυχήν τ' ἀρίστῃ; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων
παιδὸς θανούσης. εὐτεκνωτάτην δέ σε
πασῶν γυναικῶν, δυστυχεστάτην ὁρῶ.
ΧΟ. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε,

πόλει

ὅδ᾽ εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ᾽ ἐμός,
δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρίους,
νεκρῶν ἀγωγούς. ἐλθὲ δ᾽ ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ᾽, ὅ σοι δωρούμεθα,
στρατός τε, κἀγώ. πρευμενὴς δ᾽ ἡμῖν γενοῦ,
λῦσαί τε, πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
νεῶν. δὸς ἡμῖν πρευμενοῦς τ᾽ ἀπ᾽ Ἰλίου
νόστου τυχόντας, πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε. πᾶς δ᾽ ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ᾽ ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν,
ἐξεῖλκε κολεοῦ. λογάσι δ᾽ Ἀργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε, παρθένον λαβεῖν.
ἣ δ᾽ ὡς ἐφράσθη, τόνδ᾽ ἐσήμηνεν λόγον·
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνήσκω, μή τις ἅψηται χροὸς
τοὐμοῦ. παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως,
» ἐλευθέραν δέ μ᾽, ὡς ἐλευθέρα θάνω,
» πρὸς θεῶν μεθέντες, κτείνατ᾽. ἐν νεκροῖσι γὰρ
» δούλη κεκλῆσθαι, βασιλὶς οὖσ᾽, αἰσχύνομαι.
λαοὶ δ᾽ ἐπερρόθησαν. Ἀγαμέμνων τ᾽ ἄναξ
εἶπε μεθεῖναι παρθένον νεανίαις.
οἳ δ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθῆκαν, οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.
κἀπεὶ τόδ᾽ εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,

[...]ταστείχων σε. πέμπουσι δέ με
δισσοί τ' Ἀτρεΐδαι, καὶ λεὼς ἀχαϊκός.
ἑκά. οἴ μοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας ὦ παῖ, μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο.
ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπί σ'. ὢ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; ἆρ' αἰδούμενοι:
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ', ὡς ἐχθρὰν, γέρον,
κτείνοντες; εἰπὲ, καίπερ οὐ λέξων φίλα.
ταλ. διπλᾶ με χρήζεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι
σῆς παιδὸς οἴκτῳ. νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ,
τέγξω τόδ' ὄμμα πρὸς τάφῳ θ', ὅτ' ὤλλυτο.
παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς.
λαβὼν δ' ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χέρος.
ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ.
λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν.
ἕσποντο. πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
πάγχρυσον, αἴρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως,
χοὰς θανόντι πατρί. σημαίνει δέ μοι
σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
κἀγὼ παραστὰς, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
σιγᾶτ' Ἀχαιοὶ, σῖγα πᾶς ἔστω λεώς,
σῖγα, σιώπα, νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.

ὁ δ'

Ποῦ τὴν ἄνασσαν δή ποτ' οὖσαν
Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι, Τρῳάδες κόραι;
χό. αὕτη πέλας σου, νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ,
Ταλθύβιε κεῖται, συγκεκλεισμένη πέπλοις.
Ταλ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὁρᾶν;
» ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην,
» ψευδῆ δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,
» τύχην δὲ πάντα τῶν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
οὐχ ἥδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν;
οὐχ ἥδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκε δορί.
αὐτὴ δὲ, δούλη, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
» φεῦ, φεῦ, γέρων μέν εἰμ', ὅμως δέ μοι θαν-
» εἴη, πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί. (εῖν
ἀνίστασ' ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα.
ἑκά. ἔα. τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις εἶ, λυπουμένην;
ταλ. Ταλθύβιος ἥκω, Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.
ἑκά. ὦ φίλτατ' ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ
δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν. ἡγοῦ μοι γέρον.
ταλ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς γύναι,

ἥκω

ὠδῖνος ἄγαλμα δίας,
σὺν Δηλιάσι τε κούραισιν,
Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
χρυσέαν ἄμπυκα, τόξα τ' εὐλογήσω;
ἢ Παλλάδος ἐν πόλει,
τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-
ναίας, ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἅρματι πώλους,
ἐν δαιδαλαίαισι ποικίλ-
λουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις
ἢ Τιτάνων γενεὰν,
τὴν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
φλογμῷ κρονίδας;
ὤ μοι τεκέων ἐμῶν.
ὤ μοι πατέρων, χθονός
θ', ἃ καπνῷ κατερείπεται
τυφομένα, δορίκτητος
ὑπ' Ἀργείων. ἐγὼ δ' ἐν
ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι
δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν,
Εὐρώπας θεράπαιναν,
ἀλλάξασ' ἀΐδα θαλάμους.

ΔΡΑΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Ταλθύβιος. Ἑκάβη. Χορός.

μέτεστι δ' οὐδὲν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
βαίνω μεταξὺ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ἑκά. οἴ 'γὼ, προλείπω. λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι μητρὸς. ἔκτεινον χέρα.
δός. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ', ἀπωλόμην φίλαι
ὡς τὴν Λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
Ἑλένην ἴδοιμι. διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων
αἴσχιστα Τροίαν εἷλε, τὴν εὐδαίμονα.

Χορός.

αὔρα, ποντιὰς αὔρα,
ἅτε ποντοπόρους κομίζεις
θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
κτηθεῖσ' ἀφίξομαι:
ἢ Δωρίδος ὅρμον αἴας,
ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὸν καλλίστων
ὑδάτων πατέρα
φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
ἢ νᾶσον, ἁλιήρει
κώπᾳ πεμπομέναν τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα πρωτόγονός τε φοίνιξ,
δάφνα θ', ἱεροὺς ἀνέσχε
πτόρθους Λατοῖ φίλα,

ὠδῖνος

ὡς οὔ ποτ᾽ αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατα,
ἀκτῖνα, κύκλον θ᾽ ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχου δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ᾽, ἄπειμι δὴ κάτω.
ἑκά. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ᾽ ἐν φάει δουλεύσομεν.
πολ. ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ὧν μ᾽ ἐχρῆν τυχεῖν.
ἑκά. οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ᾽ ἐγὼ γυνή.
πολ. ἐκεῖ δ᾽ ἐν ἅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
ἑκά. οἴμοι, τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
πολ. δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὖσ᾽ ἐλευθέρου.
ἑκά. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντ᾽ ἄμοιροι δὴ τέκνων.
πολ. τί σοι πρὸς Ἕκτορ᾽, ἢ γέροντ᾽ εἴπω πόσιν;
ἑκά. ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
πολ. ὦ στέρνα, μαστοί θ᾽ οἵ μ᾽ ἐθρέψαθ᾽ ἡδέως.
ἑκά. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.
Πολ. χαῖρ᾽ ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ᾽ ἐμή.
ἑκά. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ᾽ οὐκ ἔστι χαρά.
πολ. ὅ, τ᾽ ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος κάσις.
ἑκά. εἰ ζῇ γ᾽, ἀπιστῶ δ᾽. ὧδε πάντα δυστυχῶ.
πολ. ζῇ, καὶ θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.
ἑκά. τέθνηκ᾽ ἔγωγε πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
πολ. κόμιζ᾽ Ὀδυσσεῦ μ᾽ ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις,
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ᾽ ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι μητρὸς, τήνδ᾽ ἔτ᾽ ἐκτήκω γόοις.
ὦ φῶς. προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ᾽ ἔξεστί μοι.

ἡμᾶς δὲ ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
κτενεῖτε, μὴ φείδεσθ'. ἐγὼ τέκον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
ὀδυ. οὔ σ' ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ' Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ' ᾐτήσατο.
ἑκά. ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε
καὶ δὶς τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται,
γαία, νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.
ὀδυ. ἅλις κόρης σῆς θάνατος, οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν.
ἑκά. πολλήγ' ἀνάγκη, θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ὀδυ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος.
ἑκά. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς ὅπως, τῆσδ' ἕξομαι.
ὀδυ. οὐ μὴν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις;
ἑκά. ὡς τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ὀδυ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.
πολ. μῆτερ, πιθοῦ μοι. καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις.
σύ δ' ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλει πεσεῖν πρὸς οὖδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
γέροντα χρῶτα, πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀσχημονῆσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ'; ἃ πείσῃ μὴ σύγ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίστην χέρα
δὸς, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι.

ὡς σὺ

τὴν Ἕκτορός τε χ' ἀτέρων πολλῶν κάσιν.
προσθεὶς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
Σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι,
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει.
λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
οὐ δῆτ', ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ', ἅδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας·
ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ' ἄγων.
οὔτ' ἐλπίδος γὰρ, οὔτε του δόξης ὁρῶ
θάρσος παρ' ἡμῖν ὥς ποτ' εὖ πρᾶξαί με χρή.
μᾶτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ,
λέγουσα, μηδὲ δρῶσα. συμβούλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
„Ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν,
„φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ.
„Θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
Ἢ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
Χο. δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος ἐν βροτοῖς
„ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
„τῆς εὐγενείας τοὔνομα τοῖσιν ἀξίοις.
Ἑκά. καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ. ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδὶ, καὶ ψόγον φυγεῖν
ὑμᾶς Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς

σὺ δ᾽ εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
σπούδαζε, πάσας ὥστ᾽ ἀηδόνος στόμα
φθογγὰς ἱεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
πρόσπιπτε δ᾽ οἰκτρῶς τοῦδ᾽ Ὀδυσσέως γόνυ,
καὶ πεῖθ᾽ (ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷδε) τὴν σὴν ὥστ᾽ ἐποικτεῖραι τύχην.

Πολ. ὁρῶ σ᾽ Ὀδυσσεῦ δεξιὰν ὑφ᾽ εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον τοὔμπαλιν
στρέφοντα, μή σου προσθίγω γενειάδος.
θάρσει, πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία.
ὡς ἕψομαί σοι, τοῦ τ᾽ ἀναγκαίου χάριν,
θανεῖν τε χρῄζουσ᾽· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γάρ με δεῖ ζῆν, ᾗ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων. τοῦτό μοι πρῶτον βίου.
ἔπειτ᾽ ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου
ἔχουσ᾽, ὅπου δῶμ᾽ ἑστίαν τ᾽ ἀφίξομαι.
δέσποινα δ᾽ ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
γυναιξὶ, παρθένοισί τ᾽ ἀπόβλεπτος μέτα,
ἴση θεῆσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.
νῦν δ᾽ εἰμὶ δούλη. πρῶτα μέν τε τοὔνομα
θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν.
ἔπειτ᾽ ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοιμ᾽ ἄν, ὅς τις ἀργύρου μ᾽ ὠνήσεται,

,, Οὐκοῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
,, χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι.
εἶεν, τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ἢν τις αὖ φανῇ
στρατοῦ τ' ἄθροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;
πότερα μαχούμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες οὐ τιμώμενον;
,, Καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,
,, Κ' εἰ σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.
,, Τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
,, Τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι. διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ' ἀντάκουέ μου.
εἰσὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες, ἠδὲ πρεσβῦται, σέθεν,
νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι.
ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις.
τόλμα τάδ'. ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
,, Οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους
,, Ἡγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
,, Θαυμάζεθ'. ὥσαν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ.
,, Ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.
Χο. Αἶ αἶ, τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι.
Τολμᾷ θ' ἃ μὴ χρὴ, τῇ βίᾳ νικώμενον.
ἑκά. ὦ θύγατερ, οὐ μοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
φροῦδοι, μάτην ῥιφθέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου.

σὺ δ'

ἀλλ' ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με.
οἴκτιρον. ἐλθὼν δ' ἐς ἀχαϊκὸν στρατὸν,
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας; ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε,
βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ᾠκτείρατε.
,, Νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
,, Καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν,
,, πείσει. Λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν,
,, κἀκ τῶν δοκούντων αὐτὸς, οὐ ταυτὸν σθένει.
Χο. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
Οδυ. Ἑκάβη, διδάσκου. μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὑφ' οὗπερ ηὐτύχουν,
σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
ἃ δ' εἶπον ἐς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἁλούσης, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.
,, Ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
,, Ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ,
,, Μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνήρ.

πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων,
εἰς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασται κακόν.
Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ πρόσφαγμα.
κείνη γὰρ ὤλεσέ νιν, εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν,
κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε.
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἧττον εὑρέθη.
τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον.
ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
ἄκουσον, ἥψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῂς, χερὸς,
καὶ τῆς δὲ γραίας προσπιτνῶν παρηίδος,
ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ,
χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ', ἱκετεύω τέ σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
μηδὲ κτάνητε, τῶν τεθνηκότων ἅλις.
ταύτῃ γέγηθα, κἀπιλήθομαι κακῶν.
ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχὴ,
πόλις, τιθήνη, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
„ Οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεὼν,
„ Οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί.
„ Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι.
„ Τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο.

ἀλλ'

ὅδ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμός,
δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρίους,
νεκρῶν ἀγωγούς. ἐλθὲ δ' ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα,
στρατός τε, κἀγώ. πρευμενὴς δ' ἡμῖν γενοῦ,
λῦσαί τε, πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
νεῶν. δὸς ἡμῖν πρευμενοῦς τ' ἀπ' Ἰλίου
νόστου τυχόντας, πάντας ἐς πάτραν μολεῖν.
τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβών,
ἐξεῖλκε κολεοῦ. λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε, παρθένον λαβεῖν.
ἣ δ' ὡς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνήσκω, μή τις ἅψηται χροὸς
τοὐμοῦ. παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως,
» ἐλευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,
» πρὸς θεῶν μεθέντες, κτείνατ'. ἐν νεκροῖσι γὰρ
» Δούλη κεκλῆσθαι, βασιλὶς οὖσ', αἰσχύνομαι.
λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν. Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
εἶπε μεθεῖναι παρθένον νεανίαις.
οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθῆκαν, οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.
κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,

ἥκω μεταστείχων σε. πέμπουσι δέ με
δισσοί τ' Ἀτρεῖδαι, καὶ λεὼς ἀχαϊκός.
ἑκά. οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας ὦ παῖ, μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο.
ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπὶ σ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; ἆρ' αἰδούμενοι;
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ', ὡς ἐχθρὰν, γέρον,
κτείνοντες; εἰπὲ, καίπερ οὐ λέξων φίλα.
ταλ. διπλᾶ με χρήζεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
σῆς παιδὸς οἴκτῳ. νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
τέγξω τόδ' ὄμμα πρὸς τάφῳ θ', ὅτ' ὤλλυτο.
παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς.
λαβὼν δ' ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χέρος,
ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ,
λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
ἕσποντο. πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
πάγχρυσον, ἔρρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως,
χοὰς θανόντι πατρί. σημαίνει δέ μοι
σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
κἀγὼ παραστὰς, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
σιγᾶτ' Ἀχαιοὶ, σῖγα πᾶς ἔστω λεώς,
σῖγα, σιώπα, νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.

ὁ δ'

Ποῦ τὴν ἄνασσαν δή ποτ' ἐοῦσαν Ἰλ' ἐμός,
Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι, Τρῳάδες κόραι;
χο. αὕτη πέλας σου, νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ,
Ταλθύβιε κεῖται, συγκεκλεισμένη πέπλοις.
ταλ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὁρᾶν;
» ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην,
» ψευδῆ δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,
» τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
οὐχ' ἥδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων φρυγῶν;
οὐχ' ἥδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκε δορί.
αὕτη δὲ, δούλη, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
» φεῦ, φεῦ, γέρων μέν εἰμ', ὅμως δέ μοι θα-
» εἴη, πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί. (νεῖν
ἀνίστασ' ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα.
ἑκά. ἔα. τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις εἶ, λυπουμένην;
ταλ. Ταλθύβιος ἥκω, Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.
ἑκά. ὦ φίλτατ' ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ
δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν. ἡγοῦ μοι γέρον.
ταλ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς γύναι,

ἥκω

ὠδῖνος ἄγαλμα δίας,
σὺν Δηλιάσι τε κούραισιν,
Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
χρυσέαν ἄμπυκα, τόξα τ' εὐλογήσω;
ἢ Παλλάδος ἐν πόλει,
τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-
ναίας, ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἄρματι πώλους,
ἐν δαιδαλαίαισι ποικίλ-
λουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις
ἢ Τιτάνων γενεὰν,
τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
φλογμῷ κρονίδας;
ὤ μοι τεκέων ἐμῶν.
ὤ μοι πατέρων, χθονός
θ', ἃ καπνῷ κατερείπεται
τυφομένα, δορίκτητος
ὑπ' Ἀργείων. ἐγὼ δ' ἐν
ξείνα χθονὶ δὴ κέκλημαι
δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν,
Εὐρώπας θεράπναν,
ἀλλάξασ' ἀΐδα θαλάμους.

ΔΡΑΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Ταλθύβιος. Ἑκάβη. Χορός.

ποῦ

μέτεστι δ' οὐδὲν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
βαίνω μεταξὺ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ἑκά. οἴ ἐγὼ, προλείπω. λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι μητρός. ἔκτεινον χέρα.
δός. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ', ἀπωλόμην φίλαι.
ὡς τὴν Λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
Ἑλένην ἴδοιμι. διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων
αἴσχιστα Τροίαν εἷλε, τὴν εὐδαίμονα.

Χορός.

αὔρα, ποντιὰς αὔρα,
ἅτε ποντοπόρους κομίζεις
θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
ἢ Δωρίδος ὅρμον αἴας,
ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὸν καλλίστων
ὑδάτων πατέρα
φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
ἢ νᾶσον, ἁλιήρει
κώπᾳ πεμπομέναν τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα πρωτόγονός τε φοίνιξ,
δάφνα θ', ἱεροὺς ἀνέσχε
πτόρθους Λατοῖ φίλα,

ὠδῖνος

ὡς οὔ ποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατα,
ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχου δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄπειμι δὴ κάτω.
ἑκά. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν.
πολ. ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
ἑκά. οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
πολ. ἐκεῖ δ' ἐν ᾅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
ἑκά. οἴμοι, τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
πολ. δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὖσ' ἐλευθέρου.
ἑκά. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντ' ἄμοιροι δὴ τέκνων.
πολ. τί σοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν:
ἑκά. ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
πολ. ὦ στέρνα, μαστοί θ' οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
ἑκά. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.
Πολ. χαῖρ' ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμή.
ἑκά. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστι χαρά.
πολ. ὅ, τ' ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος κάσις.
ἑκά. εἰ ζῇ γ', ἀπιστῶ δ'. ὧδε πάντα δυστυχῶ.
πολ. ζῇ, καὶ θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.
ἑκά. τέθνηκ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
πολ. κόμιζ' Ὀδυσσεῦ μ' ἀμφιθεὶς κάρᾳ πέπλοις,
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι μητρὸς, τήνδ' ἔτ' ἐκτήκω γόοις.
ὦ φῶς. προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι.

μέτεστι

ἡμᾶς δὲ ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
κτείνετε, μὴ φείδεσθ'. ἐγὼ τέκον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
ὀδυ. οὐ σ' ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ' Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ' ᾐτήσατο.
ἑκά. ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε
καὶ δὶς τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται,
γαίᾳ, νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.
ὀδυ. ἅλις κόρης σῆς θάνατος, οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν.
ἑκά. πολλή γ' ἀνάγκη, θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ὀδυ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος.
ἑκά. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς ὅπως, τῆσδ' ἕξομαι.
ὀδυ. οὐ μήν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις;
ἑκά. ὡς τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ὀδυ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.
πολ. μῆτερ, πιθοῦ μοι. καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις.
σύ δ' ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλει πεσεῖν πρὸς οὖδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
γέροντα χρῶτα, πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀσχημονῆσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ'; ἃ πείσῃ μὴ σύγ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίστην χέρα
δὸς, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι.

ὡς σὺ

τὴν Ἕκτορός τε χ᾽ ἀτέρων πολλῶν κάσιν.
προσθεὶς δ᾽ ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ᾽ ἐφεστάναι,
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ᾽ ἀναγκάσει.
λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
οὐ δῆτ᾽, ἀφίημ᾽ ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ᾽, ᾅδῃ προστιθεῖσ᾽ ἐμὸν δέμας.
ἄγ᾽ οὖν μ᾽ Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ᾽ ἄγων.
οὔτ᾽ ἐλπίδος γὰρ, οὔτε του δόξης ὁρῶ
θάρσος παρ᾽ ἡμῖν ὥς ποτ᾽ εὖ πρᾶξαί με χρή.
μῆτερ, σὺ δ᾽ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ,
λέγουσα, μηδὲ δρῶσα. συμβούλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ᾽ ἀξίαν τυχεῖν.
„ Ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν,
„ φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ᾽ αὐχέν᾽ ἐντιθεὶς ζυγῷ.
„ Θανὼν δ᾽ ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
Ἢ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
Χο. δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος ἐν βροτοῖς,
„ ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
„ τῆς εὐγενείας τοὔνομα τοῖσιν ἀξίοις.
Ἑκά. καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ. ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδὶ, καὶ ψόγον φυγεῖν
ὑμᾶς Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,

ἡμᾶς

σὺ δ᾽, εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
σπούδαζε, πάσας ὥστ᾽ ἀηδόνος στόμα
φθογγὰς ἱεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
πρόσπιπτε δ᾽ οἰκτρῶς τοῦδ᾽ Ὀδυσσέως γόνυ,
καὶ πεῖθ᾽ (ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷδε) τὴν σὴν ὥστ᾽ ἐποικτεῖραι τύχην.
Πολ. ὁρῶ σ᾽ Ὀδυσσεῦ δεξιὰν ὑφ᾽ εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον τοὔμπαλιν
στρέφοντα, μή σου προσθίγω γενειάδος.
θάρσει, πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία.
ὡς ἕψομαί σοι, τοῦτ᾽ ἀναγκαίου χάριν,
θανεῖν τε χρῄζουσ᾽· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γάρ με δεῖ ζῆν, ἧ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων. τοῦτό μοι πρῶτον βίου.
ἔπειτ᾽ ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου
ἔχουσ᾽, ὅτου δῶμ᾽ ἑστίαντ᾽ ἀφίξομαι.
δέσποινα δ᾽ ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
γυναιξὶ, παρθένοισί τ᾽ ἀπόβλεπτος μέτα,
ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.
νῦν δ᾽ εἰμὶ δούλη. πρῶτα μέν τε τοὔνομα
θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν.
ἔπειτ᾽ ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοιμ᾽ ἄν, ὅστις ἀργύρου μ᾽ ὠνήσεται,

,, Οὔκουν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέπων ἦν μὲν φίλῳ
,, χρώμεθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεθ' ἔτι.
εἶεν, τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ἦν τις αὖ φανῇ
στρατοῦ τ' ἄθροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;
πότερα μαχούμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες οὐ τιμώμενον;
,, Καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,
,, Κ' εἰ σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.
,, Τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
,, Τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι. διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῂς, τάδ' ἀντάκουέ μου.
εἰσὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες, ἠδὲ πρεσβῦται, σέθεν,
νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι.
ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις.
τόλμα τάδ'. ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
,, Οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους
,, Ηγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
,, Θαυμάζεθ'. ὡσὰν ἡ μὲν Ελλὰς εὐτυχῇ,
,, Υμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.
Χο. Αἲ αἶ, τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι,
Τολμᾷ θ' ἃ μὴ χρὴ, τῇ βίᾳ νικώμενον.
Ἑκά. ὦ θύγατερ, οὑμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
φροῦδοι, μάτην ῥιφθέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου.
σὺ δ'

ἀλλ᾽ ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με.
οἴκτειρον. ἐλθὼν δ᾽ εἰς ἀχαϊκὸν στρατὸν,
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας; ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε,
βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ᾽ ᾠκτείρατε.
„ Νόμος δ᾽ ἐν ὑμῖν τοῖς τ᾽ ἐλευθέροις ἴσος
„ Καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
τὸ δ᾽ ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σόν,
„ πείσει. λόγος γὰρ ἔκ τ᾽ ἀδοξούντων ἰὼν,
„ κἀκ τῶν δοκούντων αὐτὸς, οὐ ταυτὸν σθένει.
Χο. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
Ὀδυ. Ἑκάβη, διδάσκου. μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ᾽, ὑφ᾽ οὗπερ ηὐτύχουν,
σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
ἃ δ᾽ εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἁλούσης, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.
„ Ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
„ Ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ,
„ Μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
85. ἡμῖν δ᾽ Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ᾽ ἀνήρ.

πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων,
ἐς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασται κακόν.
Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ πρόσφαγμα.
κείνη γὰρ ὤλεσέ νιν, ἐς Τροίαν τ' ἄγει.
εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν,
κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε.
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἧττον εὑρέθη.
τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον.
ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
ἄκουσον, ἥψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῄς, χερὸς,
καὶ τῆσδε γραίας προσπίτνων παρηίδος,
ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ,
χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ', ἱκετεύω τέ σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
μηδὲ κτάνητε, τῶν τεθνηκότων ἅλις.
ταύτῃ γέγηθα, κἀπιλήθομαι κακῶν.
ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχὴ,
πόλις, τιθήνη, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
,, Οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεὼν,
,, Οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί.
,, Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι.
,, Τὸν πάντα δ' ὄλβον, ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο.

ἀλλ'

ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεών,
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
ὀδυ. ἔξεστ'. ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
ἑκά. οἶσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
ὀδυ. οἶδ'. οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ἑκά. ἔγνω δέ σ' Ἑλένη, καὶ μόνη κατεῖπέ μοι.
ὀδυ. μεμνήμεθ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ἑκά. ἥψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
ὀδυ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
ἑκά. ἔσωσα δῆτ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
ὀδυ. ὥς τ' εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου τόδε.
ἑκά. τί δῆτ' ἔλεξας, δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
ὀδυ. πολλῶν λόγων εὑρήμαθ', ὥς τε μὴ θανεῖν.
ἑκά. οὔκουν κακύνῃ τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν,
δρᾷς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
,, Ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
,, Ζηλοῦτε τιμάς, μηδὲ γινώσκοισθέ μοι,
,, Οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
,, Ἢν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι,
ἐς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρή σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν

τ' οὐ μετακλαίομαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.
Χο. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
Ἑκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.

ΔΡΑΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ὀδυσσεύς. Ἑκάβη. Πολυξένη. Χορός.

Γύναι, δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ,
ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην,
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.
ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστῆρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι. θύματος δ' ἐπιστάτης,
ἱερεύς τ' ἐπέστη τοῦδε, παῖς Ἀχιλλέως.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ.
μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί.
γίνωσκε δ' ἀλκὴν, καὶ παρουσίαν κακῶν
τῶν σῶν. σοφόν τοι κἂν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν.
Ἑκά. αἲ, αἲ, παρέστηχ' ὡς ἔοικ' ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός.
κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον, οὗ μ' ἐχρῆν θανεῖν.
οὐδ' ὤλεσέ με Ζεύς, τρέφει δ' ὅπως ὁρῶ
κακῶν κάκ' ἄλλα μείζον' ἡ τάλαιν' ἐγώ.
εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
μὴ λυπρὰ, μηδὲ καρδίας δηκτήρια

ἐξιστορῆσαι

πολ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;
ἑκά. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινὰ
συντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
Πηλείδᾳ γέννᾳ.
πολ. οἴμοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν;
μάνυσόν μοι, μάνυσόν μοι μᾶτερ.
ἑκά. αὐδῶ παῖ δυσφήμους φάμας·
ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ,
τᾶς σᾶς περί μοι ψυχᾶς.
πολ. ὦ δεινὰ παθοῦσ', ὦ παντλάμων,
ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν ἐχθίσταν,
ἀρρήταν τ' ὦρσέ τις δαίμων.
οὐκ ἔτι σοι παῖς ἅδ'. οὐκ ἔτι δὴ
γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία συνδουλεύσω.
σκύμνον γάρ μ' ὥς τ' οὐρεθρέπταν
μόσχον δειλαία δειλαίαν
ἐσόψει χειρὸς ἀναρπαστὰν
σᾶς ἀπολαιμότομόν τ' Ἀΐδᾳ
γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον.
σύν γε νεκρῶν μέτα τάλαινα κείσομαι.
νῦν σέ μεν μᾶτερ δύστανε
κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις.
τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λώβαν, λύμαν

στείχω; ποῖ δ' ἥσω; ποῦ τις θεῶν
ἢ δαιμόνων ἐπαρωγός;
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρῳάδες,
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι πήματα,
ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'. οὐκέτι μοι
βίος ἀγαστὸς ἐν φάει.
ὦ τλᾶμον ἄγησαί μοι
πούς, ἄγησαι τᾷ γραίᾳ
πρὸς τάνδ' αὐλάν. ὦ τέκνον, ὦ παῖ.
δυστανοτάτας ματέρος,
ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων ἄιε ματέρος
αὐδὰν ὦ τέκνον, ὡς ἴδῃς
οἵαν οἵαν
ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ. ἰὼ μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾷς; τί νέον
κηρύξασ', οἴκων μ' ὥς τ' ὄρνιν
θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;
ἑκά. ὤ μοι τέκνον,
πολ. τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακά;
ἑκά. αἶ αἶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ. ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
δειμαίνω δειμαίνω μᾶτερ,
τί ποτ' ἀναστένεις;
ἑκά. ὦ τέκνον, τέκνον
μελέας ματρός.

τί τόδ'

ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων,
Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
ἥξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν,
ἔκ τε γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων.
ἀλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμούς,
ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων.
κήρυσσε, θεοὺς τούς τ' οὐρανίδας,
τούς θ' ὑπὸ γαῖαν. ἢ γάρ σε λιταὶ
διακωλύσουσ' ὀρφανὰν εἶναι
παιδὸς μελέας, ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν
τύμβου προπετῆ φοινισσομέναν
αἵματι παρθένον, ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς, νασμῷ μελαναυγεῖ.

Ἑκάβη. Πολυξένη.

ἑκά. οἴ ἐγὼ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
ποίαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν;
δειλαία, δειλαίου γήρως.
δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,
τᾶς οὐ φερτᾶς. ὤ μοι μοι
τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα;
ποία δὲ πόλις;
φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.
ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν

ποῖ δὴ Δαναοὶ
τὸν ἐμὸν τύμβον στέλλεσθε,
ἀγέραστον ἀφέντες;
πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων.
δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων
στρατὸν αἰχμητήν, τοῖς μὲν διδόναι
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.
ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθόν,
τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων
λέκτρ' Ἀγαμέμνων.
τὼ Θησείδα δ' ὄζω Ἀθηνῶν
δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν.
γνώμῃ δὲ μιᾷ συνεχωρείτην,
τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ. τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλείας
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
κόπις, ἡδυλόγος, δημοχαριστής,
Λαερτιάδης πείθει στρατιάν,
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
δούλων σφαγίων οὕνεκ' ἀπωθεῖν,
μὴ δέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνῃ
στάντα φθιμένων,

δυοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
μήτηρ, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυστήνου κόρης.
φανήσομαι γὰρ ὡς τάφου τλήμων τύχω,
δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην
τύμβου κυρῆσαι, κἀς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
τοὐμὸν μὲν οὖν ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν
ἔσται. γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβῃ. περᾷ γὰρ ἥδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
δούλειον ἦμαρ εἶδες. ὡς πράσσεις κακῶς,
ὅσονπερ εὖ ποτ'. ἀντισηκώσας δέ σε
φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

ΔΡΑΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἑκάβη. Χορός. Πολυξένη.

Ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
ἄγετ' ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον ὑμῖν,
τρῳάδες, ὑμῖν, πρόσθεν δ' ἄνασσαν.
λάβετε, φέρετε,
πέμπετ'. ἀείρετέ μου δέμας,
γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι.
κἀγὼ σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς
διερειδομένα σπεύσω βραδύπουν

ἤλυσιν

τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος ηὐξόμην τάλας.
ἐπεὶ δὲ Τροία θ', Ἕκτορός τ' ἀπώλετο
ψυχὴ, πατρῴα θ' ἑστία κατεσκάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει,
σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
ξένος πατρῷος. καὶ κτανὼν, ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σά-
πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος, (λῳ
ἄκλαυστος, ἄταφος. νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φι-
Ἑκάβης ἀΐσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν, (λης
τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε χερρονησίᾳ
μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες, ἥσυχοι
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρηϊκίας χθονός.
ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς
κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' ἑλληνικὸν,
πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην.
αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδώρητος φίλων
ἔσται πρὸς ἀνδρῶν. ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ

δυοῖν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπών, ἵν' ἅδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως,
Πριάμου τε πατρός. ὅς μ' ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
κίνδυνος ἔσχε, δορὶ πεσεῖν ἑλληνικῷ
δείσας, ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονός,
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρηκίου ξένου.
ὃς τὴν ἀρίστην χερρονησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
πατήρ, ἵν' εἴποτ' ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
νεώτατος δ' ἦν Πριαμιδῶν, ὃ καί με γῆς
ὑπεξέπεμψεν. οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα,
οὔτ' ἔγχος οἷός τ' ἦν, νέῳ βραχίονι.
ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ὁρίσματα,
πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονός,
Ἕκτωρ τ' ἀδελφὸς οὑμὸς ηὐτύχει δορί,
καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκὶ πατρώῳ ξένῳ.

τρο-

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑ-
τος πρόσωπα.

Πολυδώρου εἴδωλον.
Ἑκάβη.
Χορὸς ἐκ Τρῳάδων αἰχμαλωτίδων.
Πολυξένη.
Ὀδυσσεύς.
Ταλθύβιος.
Θεράπαινα Ἑκάβης.
Ἀγαμέμνων.
Πολυμήστωρ.

Προλογίζει δὲ ὁ Πολύδωρος.

ΕΥΡΙ-

κάβη ὀφθαλμῶν τε στερεῖ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικάσαντος δὲ αὐτοῖς τοῦ Αγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς ΠΟΛΥΔΩ΄ΡΟΥ διαπλασαμένου, Εκάβη περιεγένετο, ἐλέγξασα αὐτὸν, ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ οὐχ ὧν προὔτεινε, τὸν παῖδα ἀνεῖλε, σύμψηφον, χοῦσα καὶ Αγαμέμνονα.

Τέλος τῆς ὑποθέσεως.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν τῆς Θρᾴκης χεῤῥονήσῳ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων, συμμαχησασῶν τῇ Εκάβῃ.

μένη, καὶ τῷ πέπλῳ ἑλίξασα, κομίζει πρὸς τὴν ΕΚΑΒΗΝ. ἡ δὲ τὸν τῆς ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ νεκρὸν, πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τοῦτον εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔσχε: καὶ ὅπως ἀμύνηται Πολυμήστορα, μηχανᾶται τοιόνδε· κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην ὡς Πολυμήστορα αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλουμένη, περί τινος ἀναγκαίου πρὸς αὐτὸν κοινώσασθε. οὗτος μὲν ἐν ἀγνοῶν, ὅτι Πολύδωρος εὕρηται παρὰ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα καί ποσιν ὑποκλαπεὶς, μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τούτου χάριν ἔφη κεκληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυροὺς κεκρυμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκηνῆς ἔνδον, εἰποῦσα, ὡς ἂν καὶ ἕτερ' ἄττα αὐτῷ δώσει χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ἐκέκρυπτο δὲ ἔσω πλῆθος γυναικῶν ὄχλος, σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ε-

κάβη

πέμψαι δὲ τὸν Λαέρτου Οδυσσέα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Εκάβην, ὡς ἂν τήν τε παρθένον λάβῃ, καὶ τῷ ποικίλῳ τῶν λόγων (τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ) πείσῃ Εκάβην, μὴ δυσχερῶς φέρειν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀφαιρέσει. ἐλθὼν οὖν ὀδυσσεὺς τήν τε κόρην συναιρομένην εὗρεν αὐτῷ τῆς σπουδῆς, καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ προσήκον, ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου, Εκάβη θεράπαιναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ἐφ' ᾧ ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίσαι πρὸς λουτρὸν πλυξένης. εὗρε δὲ πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον. ἁλούσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν, ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσὸν, ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρώην Πρίαμος ἔπεμψε λάθρα, ἐπειδὴ ἑώρα τὸ Ιλιον πρὸς κίνδυνον ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι, καὶ αὖθις τὸ γένος τοῦ Πριάμου. ὡς οὖν τοῦτον εὗρεν ἡ δούλη κείμενον ἐπ' ἀκταῖς, ἀνελομένη

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ δράματος οὕτως ἔχει.

Ετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες, καθωρμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν χερρονήσῳ τῆς Θρᾴκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν. οὗ δὴ καὶ κενοτάφιον ἔχουσιν Ἀχιλλεῖ, ἐν Τροίᾳ ταφέντι. διατρίψαντες δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δή τινας, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτῶν εὖ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φαίνεται τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου, ἐπέχει τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοθῆναι τὴν παῖδα Πριάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον καταγγυηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρός, δι' ἣν καὶ ὑπὸ Πάριδος καὶ Δηϊφόβου προδοθεὶς ὄλωλεν, ὅτι τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν ἔμελλε Πρίαμος. Ἕλληνες μὲν οὖν ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι, καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, ἐψηφίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος. ἔπεμ-

Tu verò, VLRICE cariſsime, ſi ita ut cœpiſti ſtrenue in laudandarum artium & linguarũ ſtudijs perrexeris, nihil certè ad honeſtatem & felicitatem tibi deerit. Et quãquam paternis admonitionibus te abundare ſatis, non dubito, tamen pro amicitiâ noſtrâ te rogo & obteſtor, vt Reuerẽdi & clariſsimi patris tui, integritate, doctrinâ & beneficentiâ viri Excellentiſſimi, exemplum aſsiduè intuearis, eundemque pietate & virtute, nec non diligentia in omni officio æquare coneris: quæ gloria nati, ſoletur triſtem patris, recreetque ſenectam, Quin Epaminondæ vocem, ex intimo naturæ ſenſu prolatã, tibi vitæ Regulam proponas, qui dixiſſe fertur, ſe hunc præcipuum virtutis & laborum ſuorum fructum capere, quod optimum patrem adhuc ſuperſtitem, & gloriæ ſuæ ſpectatorem haberet. Benè & feliciter cum CL. Patre & totâ familiâ tuâ vale, meq; tui ſtudioſiſsimum amare perge. Roſtochij ex muſæo meo, die Johannis Baptiſtæ, Anno 1595.

Tragœdiam venuſtiſsimam, quam deinceps πρὸ Θεῷ interpretaturus ſum, tibi potiſsimùm dedicandam duxi. Nemo enim ex συμπατριώτων noſtrorum filiis (quod verè & ingenuè profiteor) te & JOHANNE RVNgio, Ampliſs. Conſulis, Dn. HENRICI RVNGII filio exceptis, toto illo tempore, quo publico docendi munere in hac Academiâ fungor, diligentiùs & crebriùs auditorium noſtrum frequentauit; cuius rei cauſam hanc eſſe autumo, quod parentes veſtri pro ſingulari ſuâ prudentiâ rectiſsimè intelligant, quantum in peregrinarum linguarum, inprimisq; Græcæ, cognitione ſitum ſit, ideoque ſedulò vos inſtigarint, vt in hac adipiſcenda plurimùm ſtudij atque operæ collocaretis: Reliqui non ita à parentibus, fortè artium & linguarum ignaris, admonentur, vt earum ſtudijs magnoperè invigilent, ſatis eſſe putantes, ſi modò vtcunq; latinum ſermonem intelligant, & neglectis ſolidæ eruditionis fundamentis ad ſuggeſtum adſpirent, & vt vetus verbum eſt, concionem ex manicâ excutiant.

Tu

VLRICO CHYTRAEO, D. DAVIDIS, *viri CL. filio.*

IOHANNES POSSELIVS S. P. D.

Ere & eleganter mellitiſsimus Orator Iſocrates, in oratione prima ad Demonicum ſcribit: πρέπει τοὺς παῖδας, ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. Cùm itaq; cariſsimo patri meo, piæ recordationis, cum optimo & præſtantiſs. Parente tuo, ſumma ſemper interceſſerit familiaritas, hoc ipſum ſapientiſsimi viri præceptum vtrique noſtrum potiſsimum competere arbitror.

Vt autem amicitiæ noſtræ publicum aliquod extaret τεκμήριον, illud hoc exiguo munere, quo te præ multis alijs dignũ iudico, hoc tempore declarare volui, cùm quod parentum noſtrorum arctiſsima neceſsitudo, tùm verò maximè tua in audiendis lectionibus noſtris aſsiduitas & attentio, tale quid mereri videretur. Proinde hanc optimi Poëtæ EVRIPIDIS

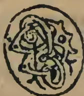
 Tragœ-

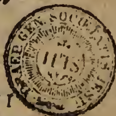
EVRIPIDIS
Poetæ vt vetuſtiſsimi, ita & ſapientiſsimi

TRAGOEDIA HECABA,

JOHANNIS POSSELII ſtudio, vtilitati Græcæ doctrinæ amantium, ſeorſim emendatè edita

ROSTOCHII
Typis Stephani Myliandri.
cIↄ. Iↄ. XCV.

